

РЕШЕНИЕ

№ 5665

гр. София, 11.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 23.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **1586** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на И. Г. Я. ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес]0 срещу Решение № 2153-21-16/21.01.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С.–град, с което е оставена без уважение жалба вх. № Ц1012-21-1501/29.12.2020г. на И. Г. Я. срещу Разпореждане № [ЕГН]/02.12.2020г. на Ръководител ПО, като неоснователна.

В жалбата е посочено, че с оспореното решение и потвърденото с него разпореждане неоснователно и незаконосъобразно не е признат стаж от първа категория труд за времето от 11.03.2002г.-22.09.2002г. Жалбоподателят е недоволен и от отказа на административния орган да му бъдат изплатени пенсии за времето от 01.01.2016г. до 01.04.2020г. Твърди, че за периода 11.03.2002г.-22.09.2002г е бил на кадрова военна служба и положения от него труд е от първа категория, за което е представил нотариално заверено копие от удостоверение, издадено от началник на оперативен архив на Българската армия. За този период, информация се съдържа и в регистъра на осигурените лица.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв.Д. Н., които поддържат жалбата. Молят да бъде отменено оспореното решение, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Претендира разноски по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ-С. град в съдебно заседание се

представява от юрк. М., която оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят И. Г. Я. получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по § 3 от ПЗР на КЗОО, отпусната с Разпореждане № [ЕГН] от 04.10.2000 г. на ръководител по ПО, считано от 16.06.2000 г.

Размерът на отпуснатата на И. Я. пенсия е определен за зачетен осигурителен стаж до 15.06.2000г, в размер на 16 години и 25 дни от първа категория труд, 07 години, 11 месеца и 16 дни от трета категория труд и общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд на основание чл. 104 КЗОО: 34 години. 08 месеца и 28 дни.

С Молба № 2203 от 11.04.2002 г. И. Г. Я. е поискал преустановяване плащането на пенсията му, формирана на база на Разпореждане № 26/04.10.2000г.-11/2000. В тази връзка, с Разпореждане № 3/21.03.2003г /лист 50 от делото/, личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя е спряна, считано от 01 .05.2002 г..

Със Заявление №2107-21-279/02.03.2020 г. И. Г. Я. е направил искане за възобновяване на пенсията на основание чл. 97 от КСО, считано от 29.01.2020 г. В тази връзка, с Разпореждане № [ЕГН]/13.03.2020 г. личната пенсия за ОС В на жалбоподателя е възобновена по чл. 97 КСО, пожизнено, считано от 02.03.2020 г. - от датата на подаденото заявление.

С Жалба №5 Ц1012-21 -30/08.04.2020 г. И. Г. Я. иска преразглеждане на разпореждането от 13.03.2020 г., като сочи, че е поискал отпуснатата му през 2000 г. пенсия да бъде спряна от 01.05.2002 г., тъй като е бил назначен като държавен служител и не е искал да ощетява бюджета. Лицето обжалва размера на зачетения му осигурителен стаж за първа категория труд и представя Заповед № Т 127/27.01.2020 г. за прекратяване на служебното му правоотношение, считано от 30.01.2020 г.

С Искане № Ц1023-21 -22/08.04.2020 г. Я. е поискал да му бъдат изплатени „непогасените по давност пенсии“ за периода от 01.01.2016 г. до 01.04.2020 г.

С Разпореждане № [ЕГН] от 28.04.2020 г. на ръководител по ПО личната пенсия за ОСВ на И. Я. е изменена от 02.03.2020 г. - датата на възобновяването ѝ, с оглед неправилен осигурителен доход, индивидуален коефициент и размер на пенсията.

По Заявление № 2122-21-438/02.03.2020 г. за преизчисление на пенсията на основание чл. 102, ад. 1 от КСО въз основа на придобит след пенсионирането осигурителен стаж, с Разпореждане № [ЕГН]/28.05.2020 г. личната пенсия за ОСВ на И. Г. Я. е преизчислена за допълнително придобит осигурителен стаж за периода 15.06,2000 г. -29.01.2020г. в размер на 19 години, 03 месеца и 19 дни от трета категория труд, с който общият зачетен осигурителен стаж на лицето до 29.01.2020 г. е определен в размер на 16 години и 25 дни от първа категория труд, 27 години 3 месеца и 5 дни от трета категория труд и общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд на основание чл. 104 от КСО - 54 години и 17 дни.

С Жалба № 2122-21-438#1/28.05.2020 г. И. Я. отново е заявил претенциите си по отношение на разпореждането от 13.03.2020 г. /посочено с дата 26.03.2020 г./ и отново иска да му бъдат изплатени пенсии за периода от 01.01.2016 г, до 01.04.2020 г. Същият сочи, че е получил разпореждането от 24.04.2020 г., но не и това за преизчисляване на пенсията му по реда на чл. 102 от КСО.

С Жалба № Ц1012-21-329/30.06.2020 г. И. Г. Я. претендира, че неправилно не му е

изплатена сумата 28 500 лв. за пенсии за периода от 01.01.2016 г. до 01.04.2020г.

Предвид предявените от жалбоподателя претенции, с писмо от 07.07.2020г /лист 100 от делото/, същият е уведомен от длъжностното лице по „ПО“, че следва да представи оригинални документи, касаещи категорията на зачетения му осигурителен стаж и размера на пенсията му. Писмото е връчено на Я. на 13.07.2020г.

На 15.07.2020г. Я. е депозирал ново искане с рег.№ Ц 1023-21-429/15.07.2020г., в което е посочил, че вече е подал изискуемите документи и отново е отправил искане за изплащане на непогасените по давност пенсии за осигурителен стаж и възраст за периода от 01.01.2016г. до 01.04.2020г. във връзка с възобновяването на изплащане на пенсията му.

На 15.07.2020г. Я. е депозирал и жалба с вх.№ Ц1012-21-329/2 срещу разпореждането от 28.05.2020 г. , като оспорва същото в частта на определената категория на зачетения осигурителен стаж, с приложено копие от служебна книжка.

С Разпореждане № [ЕГН]/66 от 01.09.2020 г, са поправени разпорежданията от 13.03.2020г. и от 28.04.2020 г., като личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на И. Г. Я. е възобновена от 29.01.2020 г. предвид изричното искане на лицето със заявлението му за възобновяване на пенсията и са определени размери на пенсията от 01.04.2020г. и от 01.07.2020 г, В разпореждането е посочено, че не следва да се извършва нова преценка на категорията труд на зачетения стаж, тъй като жалбоподателят не е представил изрично изисканите му с писмото от 07.07.2020г. оригинални документи за осигурителен стаж.

С Жалба № Ц1023-21 -429/02.10.2020 г. И. Я. обжалва разпореждането от 01.09.2020 г.. като във връзка с претендираната първа категория труд за периодите 16.06.2000 г. - 10.03.2002 г. и 01.04.2002 г. - 22.09.2002 г. представя Заповед № Н-1271/02.06.2000 г. за прекратяване на договора му за кадрова военна служба. Решение № 1962/01.03.2002 г. па ВАС по адм. д. № 8759/2001 г., Заповед № КВ-559 с нечетлива дата на издаването ѝ на министъра на отбраната с предизвестие до И. Я., Заповед № КВ-1816/13.09.2002 г. за прекратяване на договора на лицето за кадрова военна служба, заверено копие от Служебна книжка № 118/01.06.2001г. В жалбата си жалбоподателят сочи, че данни за посочените периоди се съдържат в Р. от 20 години и не следва отново да се изискват документи за тях, както и представя нотариално заверено копие на служебната си книжка, която трябвало да се съхранява при него, а не в НОИ. В тази връзка е направено искане за ново преизчисляване на размера на пенсията и отново е поставен въпросът за изплащане на пенсии за периода от 01.01.2016 г. до 01.04.2020г.

Във връзка с жалбата от 02.10.2020 г. с писмо от 19.10.2020 г. И. Я. е уведомен, че следва да представи документ за осигурителен стаж като военнослужещ след 15.06.2000 г. за времето на незаконното уволнение и възстановяване, както и за периода след това, докато е на кадрова военна служба, като е посочено, че в Р. са налични данни за периодите: 16.06.2000 г. - 10.03.2002 г. и 01.04.2002 г. - 22.09.2002 г. В отговор с Жалба № Ц1012-21-1186/05.11.2020 г. И. Г. Я. подчертава, че е представил необходимите документи и че релевантните данни се съдържат и в Р., представя нотариално заверен препис на Удостоверение № 283-2689/25.09.202 г, от Оперативния архив на Българската армия и отново иска да му бъдат изплатени „непогасените по давност пенсии“.

С оглед на новите доказателства е издадено Разпореждане № [ЕГН]/02.12.2020 г. на ръководител по ПО, като със същата личната пенсия за осигурителен стаж и възраст

на жалбоподателя е изменена във връзка с представеното решение на ВАС, като е зачетен осигурителен стаж, както следва: 17 години, 09 месеца и 20 дни от първа категория труд; 25 години, 06 месеца и 10 дни от трета категория труд и общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд на основание чл. 104 КСО: 55 години, 02 месеца и 13 дни.

Жалбоподателят е оспорил Разпореждане [ЕГН]/02.12.2020 г. на ръководител по ПО, като с Решение 2153-21-16/21.01.2021г. на Директора на ТП на НОИ –С. град, жалбата му е оставена без уважение.

В съдебно заседание са представени от жалбоподателя оригинали на документи, удостоверяващи трудовият му стаж и категорията труд. Прието е заключение по допусната до изслушване съдебно –счетоводна експертиза.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Решението е връчено на жалбоподателя на 28.01.2021г., видно от приложеното на л. 183 от делото известие за доставяне, а жалбата до АССГ е депозирана на 10.02.2020г. /лист 26 от делото/. Жалбата е подадена в 14-дневния срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице, имащо правен интерес от обжалването, поради което същата се явява допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "а" от КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу разпореждания за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях. Съгласно ал. 3 на посочената разпоредба ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането. Ето защо, настоящият състав приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, като е спазено изискването за форма и съдържание. Изложени са в достатъчна степен мотиви, от които да може да се направи извод, защо жалбата е приета за неоснователна. Посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Същото не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Потвърденото с оспореното решение Разпореждане № [ЕГН] от 02.12.2020г на Ръководителя на пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С. –град, също е издадено от компетентен орган съгласно приетите в съдебното производство Заповед № 1015-21-247/04.12.2018г. на Директора на ТП на НОИ С. –град и Заповед № 1016-40-772/18.07.2017г. на Подуправителя на НОИ.

Не се констатира процесуални нарушения от категорията на съществените, ограничаващи процесуалните права на жалбоподателя.

По материалната законосъобразност на акта, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж

(НПОС) пенсиите и добавките към тях се отпускат въз основа на писмено заявление по образец, утвърден от управителя на НОИ, към което се прилагат всички необходими оригинални документи.

Съгласно чл.1, ал.5 НПОС, При прието заявление с нередовни и/или липсващи документи, които не могат да бъдат поправени или набавени служебно въз основа на документи, които са налични в НОИ, длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) уведомява лицето за неизправностите с препоръчано писмо с обратна разписка чрез лицензиран пощенски оператор на посочен точен адрес или по електронен път по реда на ЗЕУ в 15-дневен срок. Когато в едномесечен срок от датата на уведомяването те не са отстранени, а за пенсиите при прилагане на международен договор, по който Република България е страна или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност, в двумесечен срок, длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 КСО издава разпореждане въз основа на наличните редовни документи и на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО.

В §2а, т.4 от Допълнителните разпоредби на НПОС/ нова, ДВ, бр.21/2018г., в сила от 09.03.2018г./ е дефинирано, че по смисъла на тази наредба „оригинален документ“ е писмен документ, който пряко произхожда от издателя му, подписан е от него или негов законен представител и където е приложимо, е оформен с печат.

Съгласно чл.40, ал.1 НПОС осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец.

Спорен по делото е въпросът от коя категория труд следва да се признае стажът на жалбоподателя за периода 11.03.2002г-22.09.2002г. , въз основа на представените документи пред длъжностното лице по ПО.

Между страните не се спори, че в хода на административното производство, жалбоподателят е представил нотариално заверено копие на Удостоверение рег. № 283-2689/25.09.2020г., издадено от Оперативен архив на българската армия, въпреки че с писмо изх.№ Ц1012-21-877#1/19.10.2020г. му е изискан документ за осигурителен стаж като военнослужещ, като в писмото изрично е посочено, че исканият документ е необходим с оглед правилното определяне на категорията труд на осигурителния стаж, тъй като по Регистъра на осигурените лица не се зачита категория труд. На основание чл. 1, ал. 5 НПОС е бил уведомен да представи необходимите документи за отстраняване на нередовностите, но не е сторил това. Със същото писмо, жалбоподателят е уведомен, че за преценка правото на пенсия следва да представи всички оригинални документи за осигурителен стаж, както и че при непредставянето им в едномесечен срок длъжностното лице по пенсионно осигуряване ще се произнесе по наличните документи и данните в персоналия регистър на основание чл.1, ал.5 от НПОС

Причината за непредставяне на оригинала е в породени у Я. основателни съмнения, че част от представените документи могат да бъдат изгубени или унищожени.

Поради непредставяне на оригиналните документи, стажът на жалбоподателя е зачетен по данните по чл. 5, ал. 4 от КСО в Р.. Действително, в регистъра са подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателя като осигурен по ЗОВС, но в персоналия обхват на посочения закон попадат както военнослужещите /Глава седма Военна служба/, които се ползват от по-благоприятни условия за пенсиониране по реда на чл. 69 от КСО, така и цивилни служители в Министерството на отбраната и в други структури, пряко подчинени на министъра на отбраната /Глава девета/, които не

попадат в приложното поле на чл. 69 от КСО. В този смисъл -- с оглед информацията в Р. длъжностното лице по ПО не може да зачете спорния стаж от претендираната първа категория труд и в тази връзка двукратно е изисквало от жалбоподателя оригинални удостоверяващи стажа документи, които последният не е представил.

От първа категория труд е зачетен периодът от 16.06.2000 г. до 10.03.2002 г. с оглед данните от Решение № 1962/01.03.2002 г. по адм. д. № 8759/2001 г., според което И. Г. Я. е бил офицер от българската армия с военно звание „полковник“ и с което е обявена за нищожна Заповед № Н- 1271/02.06.2000 г. на министъра на отбраната за освобождаване на полковник И. Г. Я. от кадрова военна служба, за освобождаването му от длъжност и за зачисляването му в запаса. По данни от Заповед № КВ- 559 с нечетлива дата на издаването й лицето е възстановено на длъжност на 11.03.2002 г., от което следва, че до тази дата е бил периодът на незаконното му уволнение.

По силата на чл. 9, ал. 4 от КСО осигурителният стаж за времето на незаконно уволнение се зачита от категорията труд, по която лицето е работило преди незаконното уволнение. В тази връзка, в случая правилно е зачетен от първа категория труд само периодът от 16.06.2000 г. до 10.03.2002 г. като време на незаконно уволнение. Досежно останалите спорни периоди жалбоподателят не е представил изискуемите в пенсионното производство оригинални доказателства,

Оригиналите на документите, доказващи осигурителния стаж, както и съдържащи данни за определяне на категорията труд, са представени от жалбоподателя в съдебното производство – служебна книжка № 118/01.06.2001г. и оригинално удостоверение, издадено от Оперативен архив на БА под № 283-2689/25.09.2020г. При извършен преглед на същите от съдебния състав и съпоставяне с тези, представени пред административния орган под формата на нотариално заверени преписи, съдът констатира, че по съдържание са идентични.

Съдът кредитира заключението по допусната до изслушване съдебно –счетоводна експертиза, което е дало отговор на въпроса, какъв би бил размерът на пенсията, в случай, че осигурителния стаж за спорния период 11.03.2002г. -22.09.2002г. бе признат от административния орган за първа категория.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводът на административния орган, за неоснователност на твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че нотариално заверените преписи на документи, които е представил, са оригинални документи по смисъла на §2а, т.4 от ДР на НПОС за установяване на осигурителен стаж. Нотариалната заверка предполага наличието на препис, досежно който нотариусът трябва да установи, че е идентичен с оригинала. Официално заверените преписи или извлечения от официални документи съгласно чл. 179, ал. 2 от ГПК имат същата доказателствена сила, както и оригиналите, но волята на законодателя е в пенсионното производство да се представят само оригинални документи, което изключва преписи, включително и нотариално заверени. Съгласно императивните законови изисквания преценката на категорията труд се

извършва само въз основа на оригинални документи, без да е предвидена законова хипотеза на изключения от това правило. В този смисъл, пенсионният орган, действал в условията на обвързана компетентност, е длъжен стриктно да приложи закона, без право на преценка. С оглед на изложеното, длъжностното лице по пенсионно осигуряване, както и директора на ТП на НОИ С.-град правилно и законосъобразно са преценили, че представените от жалбоподателя нотариално заверени преписи на документи не са оригинални документи по смисъла на §2а, т.4 от ДР на НПОС, въз основа на които да бъде зачетен първа категория труд за спорния период. В тази връзка правилно е определен размерът на осигурителния стаж и съответната категория труд.

Настоящият съдебен състав намира, че не следва да обсъжда и анализира оригиналите на документите, удостоверяващи трудовият стаж на жалбоподателя. Несъмнено, жалбоподателят е разполагал с оригиналите на документите и по време на проведеното административно производство, но не ги е представил пред административния орган, за да може да удостовери трудовият си стаж. Съгласно чл.142 ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Съгласно чл.142 ал.2 от АПК установяването на нови факти от значение за делото след издаването на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Приетите от съда писмени доказателства, представени за първи път в съдебното производство, а именно оригиналите на посочените документи несъмнено не представляват нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК. Тези документи очевидно са били налични, като единствено от волята на жалбоподателя е зависело представянето им, с оглед преценка на правото за отпускане на пенсия. Съдът не възприема, изявленията на жалбоподателя в проведеното съдебно заседание., че няма доверие на НОИ и не е безопасно да представи оригиналите на документите пред административния орган, тъй като са се породили основателни съмнения, че оригиналите могат да бъдат унищожени или изгубени. Тези негови твърдения са недоказани и липсват обективни причини, същият да се въздържа да представи пред административния орган оригиналите на документите, удостоверяващи стажът му и служещи за определяне на категорията труд.

Правилен и законосъобразен е и изводът на административния орган за неоснователност на претенциите на И. Я. да му бъдат изплатени суми за пенсии за периода от 01.01.2016 г. до 01.04.2020 г, вземането за които според жалбоподателя не е погасено по давност.

Съгласно чл. 105 ал. 2 от КСО вземането за пенсия се погасява с изтичането на тригодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнася. Цитираната разпоредба регламентира тригодишна погасителна давност на вземанията за пенсия и касае случаите, когато пенсията не е получавана, като причините за това са ирелевантни, същата не следва да бъде спряна или прекратена, а е следвало изплащането ѝ. В случая пенсията е била спряна по искане на жалбоподателя от 01.05.2002 г. и отново по негово

искане е възобновена от 29.01.2020 г. В тази връзка - липсва основание за изплащането на пенсия преди последната дата, в частност за претендиращия период от 01.01.2016 г. до 01.04.2020г., тъй като през този период пенсията не е възобновена, не е дължима, което изключва претендираното ѝ изплащане. Съдът изцяло споделя изводът на вещото лице, че преценката дали вземането за пенсия е погасено по давност е изцяло правен въпрос. В тази връзка, коректно вещото лице е отразило, че няма как да бъдат преизчислени пенсии, предвид лично подадена на 11.04.2002г. молба на жалбоподателя за спиране изплащането на пенсията му за осигурителен стаж и възраст и последваща молба от 02.03.2020г. за възобновяване изплащане на пенсията му.

Предвид всичко изложено, оспореното решение е правилно от материалноправна гледна точка.

В същото време правото да подаде заявление за определяне и преизчисляване на стажът му от първа категория труд, което ще промени и размерът на отпуснатата пенсия за осигурителен стаж и възраст не се преклудира и при ново заявление жалбоподателят разполага с възможността да представи цитираните документи в оригинал и описания в тях осигурителен стаж и доход да бъде зачетен от органа по пенсионно осигуряване в първа категория труд. Издаденото от директора на ТП на НОИ С. – град решение е правилно с оглед представените към момента на издаването му доказателства.

Съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му (чл. 142, ал. 1 АПК), ето защо представянето едва в хода на съдебното оспорване на доказателства, които са били налични, не може да обоснове незаконосъобразността на оспорения административен акт. В този смисъл е посочената съдебна практика в решението на директора на ТП на НОИ С. град, в същия смисъл е и актуалната съдебна практика на ВАС – Решение № 8433/29.06.2020г. по адм.дело № 7753/2019г. на ВАС, VI-то отделение.

При цялостната проверка за законосъобразността на оспореното решение не се констатира наличие на отменителни основания. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на ответника, жалбоподателят И. Г. Я. следва да бъде осъден да заплати по сметка на ТП на НОИ С.-град сума в размер на 100 лв. представляваща юрисконсулско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. Я. ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес]0 срещу Решение № 2153-21-16/21.01.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С.–град, с което е оставена без уважение жалба вх. № Ц1012-21-1501/29.12.2020г. на И. Г. Я. срещу Разпореждане №

[ЕГН]/02.12.2020г. на Ръководител ПО, като неоснователна.

ОСЪЖДА И. Г. Я. ЕГН [ЕГН] да заплати по сметка на ТП на НОИ С.-град сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсулско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: